

Załącznik do Uchwały NR XIV/217/2020

Rady Miasta Mława

z dnia 13 stycznia 2020 r.

W dniu 13.12.2019 r. do Urzędu Miasta Mława wpłynęła skarga mieszkańców Mławy na działalność Burmistrza Miasta Mława, w której podnieśli, iż Mławski Budżet Obywatelski z 2017 roku został wykonany tylko w 50%, gdyż zakładał budowę tężni solankowych w dwóch lokalizacjach: przy ul. Dworcowej i Placu 1 Maja w Mławie. Ukończona została jedynie tężnia przy ul. Dworcowej.

W oparciu o procedurę udzielenia zamówienia na podstawie Zarządzenia Burmistrza Miasta Mława nr 67/2015 z dnia 28.04.2015 r. w sprawie ustalenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych, wyłoniono wykonawcę dokumentacji projektowej i przystąpiono do uzyskania decyzji o warunkach zabudowy dla lokalizacji tężni przy ul. Dworcowej i Placu 1 Maja w Mławie. Projekty decyzji dla obydwu lokalizacji, na podstawie art. 64 ust. 1 – w związku z art. 53 ust. 4 pkt. 2 – ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 z późn. zm.) i w związku z tym, iż działki objęte wnioskiem o wydanie decyzji o warunkach dla obydwu lokalizacji położone są w układzie urbanistycznym miasta Mława, wpisanym do rejestru zabytków nieruchomości województwa mazowieckiego decyzją nr 1179/2012 z dnia 9.11.2012 r. Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, przekazano do uzgodnienia, zgodnie z właściwością do Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (w dalszej treści użyty jest skrót MWKZ) w Warszawie – Delegatura w Ciechanowie. Projekt decyzji o warunkach zabudowy dla lokalizacji tężni przy ul. Dworcowej w Mławie został uzgodniony przez MWKZ, natomiast projekt decyzji o warunkach zabudowy dla lokalizacji tężni przy Placu 1 Maja trzykrotnie został nieuzgodniony. Dwukrotnie, we wskazanych terminach, podjęte zostały przez Burmistrza Miasta czynności odwoławcze (składane zażalenia) do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na nieuzgodnienie projektu decyzji o warunkach zabudowy przez MWKZ. Przedmiotowe zażalenia kierowane przez Burmistrza Miasta do Ministra miały mocne argumenty merytoryczne, których słuszność potwierdził Minister, dwukrotnie kierując ww. sprawę do ponownego rozpatrzenia przez MWKZ. Tym samym Burmistrz Miasta dołożył należytej staranności, konsekwentnie dążąc do uzyskania koniecznego uzgodnienia, umożliwiającego realizację zadania w całości. Wszystkie czynności wykonane zostały prawidłowo i terminowo.

W oparciu o Art. 93 ust. 1 pkt. 1 Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2019r. poz. 1843 z późn. zm.) kilkakrotnie przeprowadzane postępowania o udzielenie zamówienia na budowę tężni solankowej przy ul. Dworcowej w Mławie Burmistrz Miasta Mława, jako Zamawiający, unieważnił z powodu braku ofert. Jedno z postępowań, w którym wykonawca jedynej złożonej oferty zaproponował cenę znacznie przewyższającą kwotę przeznaczoną przez Zamawiającego na sfinansowanie zamówienia, Zamawiający unieważnił na podstawie Art. 93 ust. 1 pkt. 4 wyżej przywołanej Ustawy. Przeprowadzone ww. czynności proceduralne znacznie wydłużyły realizację zadania, na co nie miał wpływu Burmistrz Miasta Mława. Zbiegło się to ze zmianami ekonomicznymi w kraju, polegającymi na wzroście cen wykonywanych robót budowlanych. Zdarzenia te odbiły się negatywnie na założeniach budżetowych, przeznaczonych na ten cel. Zgodnie z §5 ust. 1 Zarządzenia nr 52/2017 Burmistrza Miasta Mława z dnia 11.04.2017 r. w sprawie przeprowadzenia na terenie Miasta Mława konsultacji społecznych, dotyczących Mławskiego Budżetu Obywatelskiego „suma środków przeznaczonych na realizację projektów w ramach Mławskiego Budżetu Obywatelskiego na rok budżetowy 2018 nie przekroczy 300 000 zł”.

Taka kwota była przeznaczona na budowę tężni w obydwu lokalizacjach. Rzeczywisty koszt inwestycji okazał się dużo wyższy i w efekcie za ww. kwotę możliwe było zbudowanie tylko jednej tężni.

Mając powyższe na uwadze Burmistrz Miasta Mława dołożył wszelkich starań, aby zrealizować projekt Budżetu Obywatelskiego, wnioskowany w 2017 r., wybrany głosami mieszkańców i wybudować tężnie w dwóch zaproponowanych przez wnioskodawców lokalizacjach. Jednak wysokie koszty wykonania i stanowisko Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nie pozostały bez wpływu na podjęte przez Burmistrza Miasta Mława decyzje.

Uwzględniając powyżej przywołany stan faktyczny i prawny działanie Burmistrza Miasta było zasadne.

Zgodnie z art. 227 w związku z art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego przedmiotem skarg rozpatrywanych przez Radę Miasta może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonanie zadań, naruszenie praworządności lub interesu skarżącego, a także przewlekłe i biurokratyczne załatwienie spraw, dokonane na skutek działalności m. in. Burmistrza.

Organ rozpatrujący skargę nie dopatrył się wystąpienia przesłanek z ww. przepisów a tym samym uznaje skargę za bezzasadną.

Ponadto należy mieć na uwadze, że na podstawie art. 239 ustawy Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.